

N^{ER} 95. z Warszawy R. 1795.
d. 1. Grudnia we Wtorek.

KORRESPONDENT

WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

z Grodna.

U N I W E R S A Ł

*O spisaniu ludności w Prowincyach W. X. Litew:
do Rządu Rosyjskiego należących.*

Wiadomo każdemu dobrze myślącemu, iako niesprzeczną prawdą, że dla powszechnego rze-
czy urządzenia i wprowadzenia porządku, nieod-
bicie potrzebna jest dostateczna wiadomość o wie-
łości Narodu, z której iako ze źródła ogulney
pomyślności wszystkie istotne dla obywateli wy-
pływają pożytki, i iak wiele potrzebną ona jest
dla rządu troskliwego o dobro Narodu, a często-
kroć obowiązane stosownie do ilości mieszkań-
ców wymierzać sposoby do wygody ich ściągą-
jące się. Nie ma więc potrzeby wyszczegulniać
wynikających ztąd pożytków. Należy tylko przed-
sięwziąć usiłowanie, ażeby sposobem naykrótszym,
dla obywateli nieuciążliwym, i zupełnie zadość
czyniącym potrzebom, zebrać te wiadomości w
porządku dobrym, i z należnym pośpiechem.

Wieloletne doświadczenia dość powinny prze-
konać Obywatelów Litewskich, że czynione do-
tąd, o ludności wywiadywania, albo niezgadza-
ły się z istotnym ich użycia zamiarem, albo nie
były dokładnemi, albo też niezawierały w sobie
potrzebney iakkuratności i doskonałości. Gdy zaś
załatwienie tego rodzaju potrzeby należy rozu-
mieć interessem powszechnym, i dla doyscia do
pożądanego celu, użyć sposobow nayłatwiejszych
i naymniey zatrudniających, niebacząc czasem na
praktykowane zwyczaje, z istotą rzeczy bynaj-

Yyyy

mniej niezgodne. Przeto postanawia się o tym następnie.

Po pierwsze. Dla lepszego i łatwiejszego zebrania wiadomości o ogólnej liczbie Narodu mieszkającego na ziemiach, głównemu moiemu zwierzchnictwu powierzonych, i obremby Litewskie składających, dla uniknienia oraz zbytniego przeciągu czasu, Sędziowie Ziemscy i Grodzcy we wszystkich Powiatach w ogłoszeniu niniejszego Uniwersału (iako to już wiadomym będzie całej Litwie) w dniu iednym, to jest dnia 14. miesiąca gbra do Miast Powiatowych zebrawszy się, wspólną radą i namysłem w obecności Powiatowego Naczelnika, wyznaczą do każdej Parafii w swoim Powiecie, iednego Deputata z rodowitej Szlachty w tej Parafii mieszkającego, albo też z poblizszych do niej z tegoż Powiatu; którego to Deputata obowiązkiem będzie, w przeciągu Lustracyi dokładać usiłowania do prawdziwego i dokładnego sporządzenia, i od Obywateli zebrania lustracyinych podań, iako o tym będzie powiedziano niżej.

Powtóre. Sędziowie Ziemscy i Grodzcy, z którymi i Pisarze tych Sądów w wyznaczaniu do Parafii Deputatów wspólnie głos mają, w przypadku rozdzielenia się zdań ich na równe części, przychylić się powinni do tej, na którą oświadczy swe zdanie Powiatowy Naczelnik. Wszakże przy takowym wyznaczaniu obowiązani są zachować się w nieinteresowanej bezstronności, i ani z nieprzyjaźni, z zawiści, lub też dla podłej zemsty nieobierać takiego, którego urzędowi ta postuga stałaby się miała uciążliwą. Równie też unikać naznaczenia, i takiego Obywatela, *favore* którego sądziliby przez to uczynić zysk iaki, lub dać mu zręczność uciemężaństwa powszechności. Takowa postuga niech się powierzy szczególnie osobom dobrze myślącym, cnotliwym i spokojnym, ażeby ci za dopełnie-

nie oney, pozyskali sławę i wdzięczność od powszechności i od samegoż rządu, który zachowuje sobie w przeciagu Lustracyi pomnożyć czułość, aby Naród niedoświadczył najmniejszego ciężaru i narzutów, które iak naybaczniey ze wsząd przeciętemi będą, a wszelka skłonność przyjmowania darów i offerencyi bez naysurowszego ukarania puszczoną nie będzie. Przytym też Sędziowie Ziemscy i Grodzcy, niemają nazywać na urząd Deputatów żadnego z tych, którzy pod czas ostatniego Rokoszu znaydowali się w iakichkolwiek obowiązkach, i dla tego przy wyznaczeniu do każdej Parafii Deputata, winni są donieść Powiatowemu Naczelnikowi, iako nazywający się, nie był używany do żadnych urzędów pod czas rządu Rewolucyinego. Powiatowy zaś Naczelnik po wyznaczeniu w iego Powiecie do wszystkich Parafii Deputatów, obowiązany będzie przysłać do Naywyższego Litewskiego Rządu Listę z dokładnym wyrażeniem, kto i do iakiej Parafii iest naznaczony.

Potrzebie. Skoro ten Uniwersał pierwszy raz dnia 14. tego miesiąca przeczytany zostanie w Kościołach, i ogłoszony będzie po Miastach, natychmiast w Kościołach i Cerkwiach Parochowie, a w Miastach Horedniczowie, lub ich pełniący obowiązki, powinni dłożyć starania, aby od pierwszych do każdej wsi, a od drugich mieyskich Magistratów, żydowskich Kahatów, i gdzie są, do Juryzdyk stosownie do obszerności osad i wielości ludu rozestane były po iednym, dwa, czyli też po trzy exemplarze form przyłączających się, to iest: 1mo. Dla okolic Szlacheckich. 2do. Dla wsiow obywatelskich dóbr po-Jezuickich Obywatelom w posseksy oddanych, i dla Szlachty lub wolnych ludzi, którzy siedzą na ziemiach obywatelskich. 3tio. Dla dóbr Starościńskich. 4to. Dla miasteczek Starościńskich. 5to. Dla dóbr Ekonomicznych i dalszych Skar.

bowych. 6to. Dla dóbr Duchownych wszelkiego rodzaju. 7mo. Dla Żydów, Karaimów i Cyganów, jeśli oni gdzie przemieszkują. 8uo. Dla zawodów i fabryk, jeżeli takowe w jakichkolwiek osadach znajdują się. 9no. Dla Powiatowych miast, gdzie jest osiadła Szlachta, Mieszczanie i Cechy, ci wszyscy podług dołączającej się pod tym Numerem formy, mają udzielić nie podać o sobie do Magistratu opisanie. 10mo. Dla Narodu Tatarskiego w obrembach Litewskich osiadłego. 11mo. Dla Duchowieństwa obojczy płci, w Klasztorach mieszkającego, i przy różnych Kościołach w Parafiach znajdujące się; ażeby tym sposobem wszyscy, i każda Klasa ludu mając dla siebie szczególny opisanie sposób, tym łatwiej mogli Rządowi złożyć żądane o nich uwiadomienie.

Poczwarte. Lecz iako nie każdy mieszkaniec znajomość pisma posiada, i nie każdy uczący się pisma łatwo poymować może rzeczy w prostym i w prawdziwym ich brzmieniu, przeto końcem oddalenia wszelkiej niewyrozumiałości, względem celu wiernego i dostatecznego wszystkich kondycyi ludzi policzenia, Ichmć Dziedzice, Starostowie, Dzierżawcy, i wszyscy bez excepcyi wszelkich nieruchomości Posesessorowie, sami nieodbitie powinni przyjąć uczestnictwo w sporządzeniu, według form nadmienionych, podań lustracyjnych, i one podpisać. Pod niebytność zaś ich dozwala się to uczynić ich Kommissarzom, Ekonomom, lub zaświadcom, i podobnym sposobem we wszystkich dalszych osadach i miasteczkach: naprzykład w Skarbowych Ekonomowie, lub Kommissarze, a w innych Wóyci, lub też innego nazwania starsi, takż zwierchnicy Cechowi, lub miyejscy Magistratowi Burmistrze, i starsi Kahalni o żydach, mają sporządzać, i odpowiadać za wierność podań lustracyjnych. W okolicach

zaś Szlacheckich; gdzie sporządzenie udzielney od każdego Szlacheica lustracyi wiele na próżno zajmowałoby czasu i pracy, rozkazuje się wybranemu do Parafii Deputatowi, do każdej okolicy w iego Parafii naybliższej się, naznaczyć jednego z mieszkających w niej Szlacheica, który obowiązany będzie wedle formy dla okolic udzielnie zrobioney, sporządzić i podać skazkę, czyli wyszczególnienie ludności całej osady, a któremu ta okolica Szlachecka powinna dać wszystkie potrzebne wiadomości bez najmniejszego w tym sprzeciwienia; albowiem za takowe sprzeciwienie się, każdy okoliczny Szlacheic wzięty będzie pod areszt, i oddany pod sąd, iako przestępca rozkazu naywyższej władzy.

Popiąte. Od dnia 14. do 21 8bra daje się czas na kilkokrotne przeczytanie Uniwersału tego, i parafialnym Deputatom, na wyznaczenie w okolicach ze Szlachty wyborców, a zaś od 21. 8bra do 15. 9bra we wszystkich bez wyłączenia wsiach, miastach i miasteczkach należy sporządzić rzeczzone podania, czyli skazki, i napisawszy po dwa exemplarze na dzień 22. tegoż miesiąca 9bra podać parafialnym Deputatom, którzy na ów czas niewymawiając się żadnemi interessami i potrzebami, naydować się powinni nie przerwanie w swoich parafiach; każdy bowiem taki, który w tym ogólnie przynoszącym pożytek interessie, okaże zwłokę i niedbałość, za nie dobrze myślącego rozumiany będzie, i ściągnię na siebie wypływające ztąd skutki.

Poszoste. Rzeczeni Deputaci zebrawszy w swoich Parafiach skazki, jeżeli podania, i skonfrontowawszy one z formami, gdy się okażą zgodnemi, na ów czas podawcom mają wydawać rewersa, i z tych szczegulnych podań uformują tabelłę podług formy, pod Literą A. przyłączającej się. Jeżeli zaś nadspodziewanie okażą się niektóre z rzeczonych podań niedostateczne.

mi, nie regularnemi, i nie podług rozesłanych form napisanemi, takowe Deputaci zwracać powinni podawcom, informując jakim sposobem one poprawić, należyćie sporządzić i napisać; i dla tego podawcami powinni być ci sami, którzy się do skazek podpisali, a od Dziedziców i dalszych possessorow, ich Kommissarze, Ekonomowie, lub Plenipotenci ludzi znościomość piśma posiadający. Na sporządzenie Parafialnych Tabellow, i wprzypadku niezgodności skazek, na poprawienie owych, i zgodzenie z formami dać się czasu od dnia 22. gbra do dnia 15. Xbra z tym ostrzeżeniem, ażeby na dniu 1. Januarii Roku następującego 1796. wszyscy Parafialni Deputaci z zrobionemi przez nich, iak się wyżej powiedziło Tabellami, do miasta Powiatowego zebrawszy się, wspólnym staraniem i pracą skonfrontowali szczegulne podania, czyli skazki z pomienionemi Tabellami, generalną całego Powiatu podług formy pod Literą B. przyłączaiącey sporządzili Tabellę, i oną wespół z Parafialnemi Tabellami i oryginalnemi podaniami za wspólnym podpisem rąk swoich do Powiatowego Naczelnika oddali, a to dla przestania tego wszystkiego na dzień 1. Lutego Roku 1796. do Departamentu skarbowego Rządu Naywyższego Litewskiego.

Po siódme. A żeby to tak pożyteczne dzieło łatwiej i z pożądanym pośpiechem dokonane być mogło, w czasie zebrania się Deputatow do Powiatowego Miasta, konfrontowania podań z formami Parafialnemi, i Powiatowemi Tabellami, Sąd Ziemski lub Grodzki, który w ten czas mieć będzie swoją kadencyą, w poobiednich czasach winien będzie przykładać się do tego, i z swoiemi Kancelarzystami w napisaniu Tabelli czynić pomocnictwo; dla czego Powiatową Tabellę Sędziowie tego Sądu własnemi rękoma podpisać obowiązani będą, a na papier, atrament,

i dalszy Kancellaryi rozechod, wydano będzie od powiatowego Exaktora w każdym Powiecie po Zł: Pol: 200, a dla Powiatu Brzeskiego iako od innych obfzerniejszego Zł: 400.

Po ofme. Chociaż cnotliwemu i dobrze myślącemu Obywatelowi przypominać nie ma potrzeby, że nie należy nie zataić, co jest potrzebnym do wiadomości Rządu względem żądanych podań ludności, iednak że się znaydują częstokroć ludzie nierostropni i lekkomyślni, którzy o naychwalebniejszych zamiarach Rządu złośliwe i opaczne czynią wyobrażenia; podaje się więc do wiadomości, iż z takimi, którzy zostaną przekonani o utaieniu liczby dymow i ludzi, postąpiono będzie sposobem naysurowszym, a mianowicie, ieżeli to uczyni sam Dziedzic lub Possessor, tedy takowy nie tylko wyrzuty zostanie ze wszelkich urzędow i dostoięństw, lecz nadto wyrzucony będzie z klasy ludzi dystyngwowanych, a nie zapisane lub zarajone dusze, wzięte będą w skarbowe zawiadywanie, od których aż do nowey lustracyi płacić będzie prawem ustanowione podatki. Jeżeli zaś Kommissarz, Ekonom, wyborca, lub inny iaki podawca skazki ludności, bez wiedzy Dziedzica utai, lub nie wszystko zapisze, z takim iako z nieposłusznym prawney władzy i iey rozkazom, postąpiono będzie według naysciślejszey furowości. Równemu ukaraniu podpadną i wszyscy inni podawcy skazek ze wszelkich dalszych nieruchomości Dóbr, których rodzaie w formach przyłączonych nayduią się.

Przy takim rozporządzeniu względem zrobienia Lustracyi, spodziewać się można, że się ona uskuteczni, z pośpiechem żadany bez próżnego i niepotrzebnego naznaczenia udzielnych Lustratorów, i bez uciemiężenia Narodu, i ieżeli ku szczegulney wiadomości wszystkich w ogule mieszkańców brakować co będzie, to chyba tyl-

ko urodzenia i familii Szlacheckich, a o tym lubo wzmiankowano iest w lustracyach pierwszych, które się sporządzały całego ogólnie Narodu. Rząd jednak niniejszy zwykły rozróżniać Rodowitą Szlachtę od innych Stanow Narodu, i w dzisiejszym zdarzeniu oddzielne stanowi środki do zebrania o niej potrzebnych wiadomości, któreby były dostatecznymi, z iedney strony dla zadość uczynienia żądaniu Rządowemu, chcącemu wiedzieć w szczegółach o urodzeniu Szlacheckim, z drugiej strony dla zachowania ich prerogatyw, czyli pierwszeństwa do publicznych urzędów, i obowiązków.

Na skutek więc tego wszystkiego Stany Rodowitey Litewskiej Szlachty, według udzielnie dołączającej się pod Literą C. schemy, winni ją sporządzić, i na dzień 15. gbra teraźniejszego Roku podać wyrażone w niej opisanie Marszałkowi Powiatowemu, względnie mieysca, gdzie który z Szlachty przemieszkiwa. Rzeczony Marszałek ze wszystkich podaj Familiiow Szlacheckich w iego Powiecie mieszkających, lub też własności nieruchome posiadających, winien będzie sporządzić według porządku alfabetycznego dwie Tabelli, iedną o Familiach Szlacheckich, a drugą o nazwaniach pomienionych własności, podług dołączającej się formy pod Literą D. i takowe Tabelle wraz z podaniami Szlacheckimi o ich familiach przysłać do mnie bez żadney wymówki na dzień 1. Febr: Roku 1796. Jeżeli zaś w którym Powiecie Marszałka nie ma, zaskuteczni to Powiatowy Podkomorzy:

Nakoniec zostaje ieszcze do ostrzeżenia, że wzmiankowane w tym Uniwersale daty, rozumieć się mają według starego Greckiego Kalendarza, i ponowić upewnienie, że ci wszyscy, którzy w dopełnieniu niniejszego przepisu ukażą chęć dobrą, skuteczne przykładanie się, uprzejmość i nieinteressowaną bezstronność, za odby-

cie tym sposobem włożoney na nich powinności.
znaydą dla siebie przyzwoity od Rządu szacunek
i wdzięczność, iako przeciwnie okazujący się
niebdaeni i nieochoczeni, miani za niegodnych
tytułu dobrego Obywatela, nakarmieni fromotą
i hańbą, pozbawieni zostaną we wszelkich pu-
blicznych interesach kredytu, i dobrej wiary.
W Grodnie 8bra 1795. Roku.

(L. S.) Xże Mikołaj REPNIK.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A N G L I A.

Z Londynu d. 6. Listopada. Hrabia Mansfield
Prezydent rayney rady następną nową Proklama-
cyą Krolewską tyczącą się zgromadzenia i dal-
szego postępowania Ludu w *Copenhagenhaus* pro-
ponował wyższej izbie, i onę czytał.

JERZY KROL &c. Gdy nam iest prze-
łożono, że nie dawno przed otwarciem terazniey-
szych sessyi Parlamentowych za pomocą różnych
znakow i biletow znaczne mnóstwo Osob zgro-
madziło się w polu blisko tuteyszey Stolicy, i że
mówione były różne buntownicze głosy do Ludu
zebranego, a nawet przystąpiono do wzbudzenia
zelotypii i nieukontentowania, oraz zakłocenia
publiczney spokocności i bezpieczeństwa wiernych
naszych poddanych, gdy także daley nam prze-
łożono, iż nie dawno wiele burzliwych pism
rozrzuciono, przez co źle myślący ludzie do ta-
kich są zamachow podżegani, które zagrażają
niebezpieczeństwem Osobie naszej Królewskiej,
i gdy z takowego postępowania w dniu pierwszym
otwarcia Parlamentu tumult i gwałtowność, oraz
nayszkaradnieysze excessa z naruszeniem publi-
cznego pokoju, a uwłoczeniem Osobie naszej

Królewskiey aż do zatamowania nam drogi do Parlamentu aktualnie nastąpiły, a gdy umysły naszych wiernych poddanych mocno są załękniotne owemi pogłoskami, że i w dalszy czas takowe buntownicze i nieprawne zgromadzenia od związkowych są utrzymywane, i że takowe czynności równie iak i wprzody powtórzone być mają: Tedy My za radą naszej tajney Rady potrzebą być rzeczą osądziłszy wszystkim Sędziom pokoju, Sheriffom, Mairom, Officyalistom, strażom, i wszystkim naszym wiernym poddanym po całym naszym Królestwie rozkazać, aby z naywiększą pilnością zapobiegali wszelkim buntowniczym i nieprawnym zgromadzeniom. Rozkazujemy także nayosobliwiey wszystkim miłym poddanym, którzy mają przyczynę do podeyrzenia, iż te zgromadzenia w jakieykolwiek części Królestwa naszego utrzymywane są, aby we wszelkich Dystryktach w którychby się gromadziły, nayprędszą dawały o tym wiadomość Osobom Magistratowym, i iesliby takowe związki mimo to aktualnie utrzymywane były, aby na żądanie Magistratu Cywilnego mający buntownicze mowy, i wszyscy inni spółnicy natychmiast byli imani dla postąpienia z nimi według prawa. Także osądziłszy za rzecz potrzebną wszystkim Osobom Sądowym i wiernym poddanym rozkazać, iakoż rozkazujemy zarazem, aby wszelka dawana była pomoc do pociągienia ku sprawiedliwej karze, równie te Osoby, które buntownicze i zdradzieckie pisma rozrzucają. Dan w Pałacu St James 4go Listopada 1795. Pannowania naszego 36.

We Szrodę bardzo liczne było zgromadzenie u Dworu dla powinszowania szczęścia Królowi, że się uchronił od szkodliwego napadnienia Pospolstwa.

Tegoż dnia Posel Cesarski podał Królowi Jmci pismo Generała *Würmsera*, w którym dono-

si o bitwie przy Renie, i Reyteradzie Francuzow. Hrabia *Stanhope* mając nieupudrowaną głowę, i ordynaryjne suknie, podał Królowi fuplikę od mieszkańców *Scheffield* z prośbą o pokoy. Konsyliarz Miasta Londynu takż rezolwował się podobny Adress uczynić, który w kilku dniach ma Królowi podać.

Xiąże d'*Tork* wydał rozkaz, aby tyle żołnierzy, ile odłożyć można umiejących rolnicze roboty, dać wieśniakom do pomocy wymłócenia zboża, aby iak nayrychley można było sprowadzić na rynek podostarku żywności.

W *New-York* tak wielka panuje zaraza, iż co tydzień 150. Osob umiera. Do 10,000. Osob opuściło to Miasto.

W dniu wczorayszym, który poświęcony był pamięci odkrytego spisku prochowego, zgromadziło się korespondujące towarzystwo Londyńskie w *Kron-Anker-Taverne*. Lękano się nowych rozruchow, lecz to rozeszło się spokojnie.

Między liczbą 110,000. Maytkow, które są ustanowione, znayduje się 18,000. Morskich żołnierzy, a reszta sami tylko Maytkowie. Dla każdego z nich na miesiąc uchwalono po czterech Funt Szterlingi.

Z Londynu d. 7. Listopada. Znowu Listy nadesłane z *Jamaiki* o insurrekcyi szerzącej się bardzo wiele niepomyślnych donoszą wiadomości. Rząd wprowadzie w Gazetach sobie przyehylnych namieniając o tych rozruchach, usiłuje zmniejszyć przez opis bardzo słaby tę niebezpieczną burzę, wszakże pewne są z dobrej ręki wiadomości, iż Murzyni wielką już liczbę wycięli Anglików, i plantacye z gruntu prawie zniszczyli. Gdy się wielu niewolnikow przyłączyło do Marronow (ludzie wolni po lasach w tamtych stronach błąkający się) wspólne ich sily dosyć okazują się być straszne. Czekaą tu niecierpliwie dalszych o tey insurrekcyi wiadomości, która do handlu bardzo wiele czyni przeszkody.

FRANCYA.

Z Paryża d. 9. Listopada.

ODMIANA W URZĘDACH.

Dyrektoryat wykonawczy mianował skarbowych interesów Ministrem obywatela Gaudin, dotychczas kommissarza skarbu narodowego. Głoszą wprowadzić, że nieprzyjął tego urzędu, lecz to nie pewna. Obywatel Trouvé, mający dyrekcyą nad pismem Monitora, złożył urząd generalnego sekretarza w dyrektoryacie wykonawczym, następcą jego mianują obywatela Lagarde. Obywatel Pluville przeszły komendant portu Marsylii, był z początku obrany Ministrem marynarki, ale gdy nieprzyjął tego urzędu, wyznaczył dyrektoryat jego następcą obywatela Truguet. Terazniejszy Minister wewnętrzny Benezech, jest synem protestantskiego Ministra z Langwedocyi.

Instalacya dyrektoryatu wykonawczego odbyła się znaywiększą paradą. Sefsyę odprawuie w małym pałacu zwanym Luxemburg. Regiment dragonii podczas odbywającej się ceremonii składał gwardyą. Wspomniony dyrektoryat, ma swoje armaty, równie iako i Ciało prawodawcze.

Osoby dyrektoryatu wykonawczego nie-wspólnie pracują, lecz się podzieliły interesami. Każda zatrudnia się w swym appartamencie z przeznaczonym do tego Ministrem.

Kładną tuteysze pisma za przyczynę, dla czego Sieyes urzędu w dyrektoryacie nieprzyjął, iż niecierpi Rewbela.

Liczne woyska od miesiąca tu stojące wymaszerowały do poblizszych okolic Paryża. Wczora także oboz w Thuilleries został zwinięty. woyska iednak składające ów oboz w Paryżu będą rozkwaterowane w szkole rycerskiej i innych budowlach. Oprócz mnogich dywizyi sto-

iących koło Paryża, ma być w tutejszym mieście na zimę 4.000. woysk liniowych.

Rada 500. — Sessya dnia 6. Listopada.

Zadał od Rady wykonawczej dyrektoryat, aby na zaspokojenie ministeryalnych i innych publicznych wydatkow uchwalono 3.000. milionow. — Gdyż wszystkie części Administracyi (wyrażono, to było w piśmie przez posłańca stanu przyniesionym) wielkiej mocy wyciągaia. Tym są więc potrzebniejsze te pieniądze, iż nowe mające się wykonywać operacye wojenne zatamowane byłyby. Doniesiono też Radzie, iż Ministrowie nie mieli ieszcze dosyć czasu, do uorganizowania różnych swych kancelaryi, aby uczynić dyrektoryat w stanie podania wcale dokładnego rachunku ciatu prawodawczemu. Pismo od dyrektoryatu, miało adreś następujący: *Pozdrowienie i Respekt -- do Rady 500.*

Monnot przekładał, iż summa, której dyrektoryat żąda, nie może być zmniejszona, ponieważ przedtym wydatki miesięczne wynosiły 1.500. milionow. Dodał Defermont, że powszechnie teraz wielkie są expensa, gdyśmy więc obrali dyrektoryat, powinniśmy też wspierać go całym naszym zaufaniem. Wreszcie po niejakich sporach, żądanie dyrektoryatu 3.000. milionow uchwalone zostało, lecz zarazem przeznaczono, aby tenże niezwłocznie o podziale tej summy, na różne Ministeryalne Departamenty nadesłał do Rady uwiadomienie.

Doniesiono, że 5. okrętow z Angielskiego konwoiu, który się składał z 300. okrętow przybiło się do brzegow Calais, i że ieszcze spodziewaia się więcej okrętow z tegoż konwoiu tamże przyprowadzić.

Rada Starszych — Sessya d. 6. Listopada.

Approbowane iest postanowienie Rady 500. aby wszystkie pensye, które były dawane przed

iszym Stycznia 1790. roku, teraz zlikwidowane zostały.

Rada 500. — Sessya dnia 7. Listopada.

Zadał Faulcout, aby niezwłocznie mianowana była kommissya do weyrzenia w żądanie Saladina, Roverego i innych deputowanych, przeciwko którym od 5go Października za wnioskiem Talliena, dekret aresztu został wydany.

Thiebaudeau, przeciwnik Talliena, opierał się mianowaniu takowej kommissyi. Do czego, rzekł on, ta kommissya jest potrzebna? ci deputowani, na których padł wybor współ-obywatelów, mają prawo pomiędzy nami zasiadać. Gdyby mię tak uciśniono, zwłaszcza nie mając prawa nademną, tedybym przyszedł do tey sali prosto bronić mey niewinności.

Tallien rzekł: „Mówią, że Konwencya nie „miała prawa użyć swej mocy, przeciwko „deputowanym, przeto, że do ciała prawodawczego obranemi zostali. Wszakże ja sędzę przeciwnie. Czyliż bowiem Konwencya wiedziała, „że ich obiorą? (szemrzeć zaczęto) Izaliż nie „Saldin i Rovere przyłożyli się do buntu 5. Października? Czyliż nie przez nich ten haniebny spisek został dopełniony? O oyczyzno! „o cnoto! o gorliwości szczerego patryotyzmu! „i cóż ja słyszę? ieszcze się teraz wstawiają za „takich ludzi, nie pomniąc, że przez nich krew „rozłana patryotów. Gdyby ci oskarżeni „prawdziwemi byli patryotami, tedyby sami pewnie „do aresztu poszli, (śmiejch powstał) Izaliż „więc? rzecze dalej, gdy kommissye wojskowe „nie ukarały dowódców spisku, żądacie tego, iż „by oni znowu miejsce zająli w tey sali? chcecie, „aby Emigranci znowu przyięci byli, którzy są „prawem wygnani? (znowu szemrzeć zaczęto.) Ządam, aby uczyniono indagacyą, czy

„Ii nie deputowani, na których areszt zaszedł, są aktualnemi sprawcami rozlewu krwi 5. Pa-
 „ździernika, niepowinni przynajmniej wprzód
 „przyść do ciała prawodawczego, póki nie bę-
 „dzie postępowanie ich zupełnie roztrząśnione.

Panniers: Dziwuję się barzo, że się tu ludzie tacy znajdują, którzy w początku naszych czynności niezgodę pomiędzy nami chcą wznie-
 cić. Pocóż to oświadczenie? że są pomiędzy nami Emigranci? Jeśliby iacy byli, czemuż ich nie mianują? żądam, aby Tallien formalne po-
 dał oskarżenie przeciwko Saladinowi i one do-
 wodami popart.

Chiappe: Żądam, aby Saladin, Rovere, Au-
 bry i P'Homond, którym ja schronienie dałem,
 uwolnieni zostali. Tallien jest tylko jeden, któ-
 ry ich oskarża.

Po wielu sporach nakoniec Rada 500. de-
 kretowała, że Saladin, Rovere, Aubry i P'Ho-
 mond na wolność puszczeni być mają.

Marbois członek Rady starszych mocno się
 uskarżał, iż Tallien publicznie głosił, iakoby
 należał on do wiadomego Traktatu Pillnickiego,
 co się z prawdą całę niezgadza. Dekretowano,
 iż Tallien względem tej powieści ma być wy-
 słuchany.

Wykonawczy Dyrektoryat doniósł nakoniec,
 w iaki sposób żądane 3000. milionów przeznac-
 czył na podział pomiędzy ministrów, to jest:
 dla Ministra sprawiedliwości 50. milionów, dla
 Ministra wewnętrznych interesów 1000. millio-
 now, między którymi 900. milionów liczy się
 przeznaczonych na żywność, dla Ministra Skar-
 bu 200. milionów, dla Ministra wojny 1,100.
 milionów, dla Ministra marynarki 600. milion-
 a dla Ministra Zagranicznych Interesów 50. mi-
 lionów.

Rada 500. approbowała uchwaloną takową
 Summę.

Saladyn, Aubry, którzy dnia poprzedzającego uwolnieni zostali, na tej sefsyi przytomni byli.

Rada Starszych. — Sefsya dnia 7. List:

Rezolucya Rady 500 uchwalająca Dyrektoryatowi wykonawczemu 3000. milionow, została odrzucona, ponieważ to żądanie uczynione jest nie podług prawnych formalności.

Dyrektoryat, mówiło wielu z Rady Starszych, nie ma prawa szafować skarbem, ale jedynie tylko Ciała Prawodawcze. Uniesiony bowiem ambicyą Dyrektoryat, mógłby za czasem skarb publiczny do siebie przeciągnąć. Powinien Dyrektoryat Summy rejestrem podać, których każdy Minister potrzebuje, a wtedy mogłyby być te uchwalone.

Po takowej przestrodze, gdy potym Dyrektoryat doniósł Radzie 500. o potrzebnych dla każdego Ministra Summach. potwierdziła i Rada Starszych przeznaczenie 3000. milionow.

Z pośród 15. Kandydatow proponowanych od Rady 500. za Kommissarzow do Skarbu Narodowego, obrani zostali *Gombaudo, Desrez, Declerc, Lemonnier, i Savalette*. Ostatni był dawniej Dozorcą Skarbu Królewskiego.

N I E M C Y.

Długie różnych piór opisy o zwyciężkach tam i owdzie pomykaniach się woysk Austryackich, i zbyt rozciągle, niezgodne, a często z sobą walczące doniesienia, ściągamy ile możności do krótkości i prawdy.

Piszą z *Diusseldorf* pod Datą dnia 7. Listopad iż Dywizya Generała *Lefevre* dnia 6. t. m. posunęła się ku *Wupper*. Dzisiaj ma być wzmożona gma Regimentami ciężkiej Kawaleryi. Generał *Marceau* odparł nieprzyjaciela z znaczną jego porażką nad *Mosellą*, a Generał *Fourdan* z Dywizją swoją czyni przygotowania do nowych wszelkich operacyi wojennych. (Dalszy ciąg w Dodatku.)

DODA.

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO.

We Wtorek d. 1. Grudnia R. 1795.

A N G L I A.

Z Londynu dnia 10. Listopada.

CZYNNOŚCI PARLAMENTU.

Gwałtowne porwanie się na Osobę Królewską, sprawiło, że nazwany *Conventions Bill* do Parlamentu wniesion. Lord Grenville czytał go ostatniego Piątku pierwszy raz w Izbie wyższej. Takowy krok, mówił on, jest teraz koniecznie potrzebny, gdyż Kray pismami buntowniżemi jest napelniony, a zgromadzenia ludu, które dotychczas pod zasłoną reformy Parlamentu ukrywały inne swe zamysły, teraz oczwiesiły na zniesienie Monarchii i Konstytucyi, i Rządu Królewskiego godzą. W rzeczonym Bilu postanowiono iest, co do tych czas było główną zdradą, iż każdy winowayca, któryby godził na życie Króla, lub wzięcie go w niewolą, albo też był w zamiśle pomagać do wojny przeciwko niemu, tak zewnątrz, iako i wewnątrz, powinien być karany śmiercią. Dodano także, iż ktoby w Anglii za życia Królewskiego w złośliwy i obrażający sposób pismem, drukiem, lub mową, nieawiszei wzbudzał przeciwko Osobie Królewskiej lub iego Familii, albo przeciwko Rządowi, lub Konstytucyi Krajowej, równie też każdy, ktoby się dopuścił ciężkich występów, ma być karany. W drugim iednak przypadku przewinie-
nia transportowaniem na lat 7. karać przeznaczo-

no. Skarga albo na własno-ręczny ordynans Króla, albo na rozkaz tajney Rady do Generała *Attorney* ma być zaniesiona. Wszakże Członki Parlamentu są wyjętemi, którzy iak przedtym mają mieć wolność mówienia.

Lord *Lauderdale* okazał swe zadziwienie, iż Sekretarz Państwa śmie takową Proklamacyą, i takowy bill wnosić, który niszczy wolność Podanych, i zagraża Konstytucyi Angielskiej. Wyraził, iż ten bill wolności Angielskiej ostatni śmierterny cios zada, gdyż przezeń odjęte zostało Prawo ludowi naradzać się o swoim stanie i przekładać swe uzalenia. Jeśli zaś takowy bill przejdzie, pytał się: iakąż będzie różnica między Anglią i Francją pod systematem dawney Monarchii? Lord *Grenville* odpowiedział, że w przyszłym czasie na wszystkie zarzuty odpowie.

Gdy wczorą nowy Lord Mayor z Londynu Pan *Curtis* urczyście wyjeżdżał na *Thamizę* do *Westminsterhall*, który dla rego między ludem jest nie kochany, iż rozgłoszono, iakoby on Francuzom chleba i maki dostarczał, tedy lękano się, aby Pospolstwo na niego i na iego poiazd nie napadło. Przedsięwzięte więc zostały wszelkie urządzenia naprzeciw rozruchowi. Pan *Pitt* iechał do Ratusza w Mieście pod eskortą 200. żołnierzy z nasadzonemi bagnietami.

Pan *Thelwall*, który przez swoje dotychczas polityczne uwagi, pisma, i rozmowy bez wątpienia wiele przyłożył się do rozruchu, i wielką sobie uczynił Partią, wszelkiego dokłada starania, iżby nim przejdzie *Conventions Bill*, najmocniey, iak on sądzi, gdy wolność Angielska w ostatnim kresie zostaje, mówiono za prawdą i swobodami.

Dawny Hiszpański Posel przy Dworze naszym *Marquis del Campo* został tu ieszcze. Sądzą, iż w interessach pokoju między Anglią i

Francyą imieniem Dworu swojego jako Pośrednik odiedzie. Tuteyszy Szwedzki Poseł Kawaler Engestrom, i Pan Capellis w podobnym zamiarze odiechali do Paryżu. Wczora sprawujący interessa Szwecyi miał konferencyą u Lorda Grenville z przyczyny otrzymanych Depeszw z Paryża.

Zrana w Piątek straszny był szturm, któren wielkie szkody poczynił na morzu.

Francuzi w *Cayenne* 4.000. Nigrytow uzbroili, i mają wyprawę na wyspę *Tabago* uczynić.

Z Londynu dnia 13. Listopada.

CZYNNOŚCI PARLAMENTU.

Xiąże *Portland* złożył w Izbie wyższej suplikę od Miasta *Bath*, w której mieszkańcy żalają się nad przypadkiem zdarzonym w dniu otwarcia Parlamentu, i proszą, aby wszelkie przedsięwzięte urządzenia na zapobieżenie podobnym zdarzeniom w przyszłości. Podobneż Memoryały i od innych Miast nadchodzą. Mówią nawet, że publiczna uroczystość na podziękowanie za wybawienie Króla ma być obchodzona.

W czasie drugiego przeczytania bilu przeciwko głównej zdradzie, i buntowniczym zgromadzeniom, dla zabezpieczenia Osoby Królewskiej i jego Rządu od wszelkich zamachów, przedłożył Lord *Grenville* wkrótkości dowody potrzeby takowego bilu. Pierwszy dowód, rzekł on, jest każdemu w świeżej pamięci porwanie się na Króla, drugi jest poprzednicze przykłady, gdy nawet za dobrych czasów, jako to: za Elżbiety i Karola II. do podobnychże prawideł uciekano się.

Xiąże *Bedford* protestował się uroczystie przeciwko duchowi i przeysciu tego bilu, ponieważ jest przeciwko nayszacowniejszym Prawom wolnie urodzonych Bretonów. Użalał się wprawdzie, iż tak wielce obrażono Króla, wszakże oświadczył, iż terażniejsze Prawa dostateczne

sz do zawściągnięcia i ukarania winowayców. Nie-
trzeba więc, rzekł, cały Narod uciskać nowemi
Prawami, i naruszać kardynalney ustawy Pań-
stwa.

Lord *Lauderdale* barzo żwawo mówił prze-
ciwko Ministrom, którzy coraz się więcej po-
ważają przeciwko Narodowi czynić. Oświad-
czył iż naymniey o tym jest przeświadczony,
żeby towarzystwo korespondujące Londyńskie
przyczyniało się do zamachu na Króla. Nie zai-
ste, mówił on, ale głód i drożyzna przymusza
lud do użalania się przed Królem, a popieranie
woyny terażniejszey nader szkodliwej, prowa-
dzi go do rozpaczey. Nie zmienię bynajmniey
tonu moiego przeciwko temu okrutnemu Billowi,
doradzać zawsze będę, aby ów punkt względem
słów i mów przeciw Królowi został wymazany.
Gdyby zostawione bowiem te słowa były, tedy-
by one zakaz główney zdrady do tyła rozciągne-
ły, ile znieuawidziany akt za *Richarda II.* Boże-
uchoway! zawołał, aby to, co teraz mówię, zna-
czyć miało iakie przepowiedzenie; lecz *Richard*
II. we dwa lata po przeysciu tego Billu został
złożony.

Hrabia *Mansfield* usprawiedliwiał Bill, że się
powiększa tym postępkim nieuszanowanie wszy-
stkich Rządów. Sama Izba Lordów, mówił, zno-
sić musi szyderskie Satyry. W wszelkie nieszczę-
ścia przypisywał zbyteczney wolności, z którą
zasady Jakobińskie rozgłaszane w pismach zosta-
by mogły. Życzylbym raczey, zawołał w zapa-
le, aby Anglia powietrzem, aniżeli Jakobińskie-
mi zasadami zarażona być miała.

Lord *Grenville* mówił przeciwko wyrazom
Lorda *Lauderdale*. Gdy Par Państwa tak mówi,
tedy może być on prawem pociągniony do odpo-
wiedzi, gdyż to ściaga się do zabezpieczenia ży-
cia Królewskiego. Dodał, że Londyńskie kor-

respondujące towarzystwo przyczyna jest rozruchów niebezpiecznych dla całego Państwa.

Lord *Lauderdale* odpowiadając na takie zarzuty, okazywał nymocniej, iż to towarzystwo daleko mniej jest szkodliwe, aniżeli owe asocjacje, które zowią Gabinetem.

Lord *Thurlow*. Gdyby tyrania na Tron miała być wywyższoną, tedy koniecznym jest obowiązkiem jej sprzeciwić się. Jednakże takie przedsięwzięcie należy śródki, aby całą systemę niepokojności i zniszczyć. Powinno więc być zakazane takowych zgromadzeń, zwiazki, któreby całemu krajowi szkodliwemi zostać mogły. Co jednak przeszkadzać nie ma, aby poddany każdy utrzymał swoje prawo i wolność. Przeto może oświadczyć swoje nieszkodliwe opinie względem interesów Rządowych. Nakoniec gdy przyszło do wotowania, za Billem było głosów 80. a przeciwnych 8.

W Niższej też Izbie Pan *Fitz* wniósł Bill na powściągnięcie buntowniczych zgromadzeń, który Bill acz nie jest iednakowy z Billem wyższej Izby, zmierza iednak do tegoż samego celu. Przyszło już do tego, mówił, iż uczyniony jest zamach na Króla w czasie dopełniania jego najwyższych obowiązków przy otwarciu Parlamentu, a tym samym nawet z godności Parlamentu szydzą, a zatem konieczną jest potrzebą, aby niesłychanej zuchwałości tamę położyć. To zaś nie może lepiej nastąpić, iedno gdy publiczne zgromadzenia ludu zmiesione zostaną. Te zgromadzenia są dwojakie, iedne barziej stosujące się do utrzymania publicznych interesów, a drugie mniejsze. Co się tyczy pierwszych, tedy daleki iestem, abym ścieśniał Prawa Bretonów, podług których publicznie nawet względem interesów krajowych mówić, skargi przekładać, i o ulgę prosić można, wszakże gdy to prawo tak dalece na złe jest użyte, że lękać się przycho-

dzi nawet o exystencyą Rządu i Parlamentu, zatem równie mówić należy za prawem Parlamentu, iako i za prawami Tronu. — Proponuję przeto, aby żadne takowe zgromadzenie dozwolone nie było, któreby wprzód niezameldowało się osobie Magistratowey i Sędziemu pokoju. Drugi rodzaj zgromadzeń zmierza do politycznych układów, pod których pretextem szerzą się częstokroć podniety do buntu. Przeciwno tym niech będzie odnowione prawo, które Parlament uczynił przed 14. laty zakazując takich zgromadzeń w niedziele, gdzie więcej znajduje się osób nad pewną liczbę Familji i Domu.

Pan F. x. po wielu ostrzych wyrazach przeciwko wprowadzonemu bilowi, nakoniec rzekł: Zawsze surowość, przymus i ucisk ludu, był przyczyną Rewolucyi. Dowodzą tego ostre czasy Karola I. i listy de Cachet we Francyi, a potem zaszła Rewolucye. Może być, wprawdzie lud gwałtownemi prawidłami do ślepego posłuszeństwa przymuszony, ale też go nie wstrzyma, skoro tylko może, wzniecić insurrekcyą. — Rostropna tylko wolność, ta zaręczą trwałą spokojność. W każdym więc kroku sprzeciwiać się będę temu bilowi, i wzywam wszystkie członki Parlamentu, aby osobiście byli na sefssjach przytomni.

Pan Stanley i inne osoby z strony opozycyi oświadczyły, iż bil ów pociągnie za sobą zniszczenie Konstytucyi.

Pan Sheridan użył całej swej wymowy, przeciwko Ministrowi, którego o zamach na zgniebienie za czasem wolności Angielskiej, oskarżał, gdy przeciwko istotnemu prawu Anglika powstałe, które w 5tym artykule bilu praw (bil of Rights) jest zaręczone. Zachęcał więc mówcę, aby ów bil, gdy mu przyniesiony zostanie, nogami podeptał, a jeśli mimo to przyjąty zostanie, i większością przejdzie głosów, te-

Gdy przyrzekł Pan Sheridan, iż niechce dłużej być Reprezentantem niemego narodu.

Nakoniec po wielu sporach, okazało się wotow 214. przeciwko 43. iż bil ów będzie wniesiony, a następującego Wtorku za ośm dni, finalna tego intereksu, nastąpi deliberacya.

F R A N C Y A.

Z Paryża dnia 10. Listopada.

Rada 500. — Sessya dnia 9. Listopada.

Stanął w Radzie tej *Merlin de Thionville*, i okazał fałsz głoszony o złym stanie armiiw naszych. „Niech Royalisci, rzekł, używają fałszu, „Republikanin w naykrytyczniejszym zdarzeniu nigdy od prawdy zboczyć niepowinien. To prawda, mówił daley, że armie *Sambry* i *Mozy* cofnąć się musiały, strzegąc się, aby nie zostawły odciętemi, lecz przy nas jeszcze są znaczne kraje na prawym brzegu *Renu*. Tam się utrzymamy na zimę. Dostateczne mamy bowiem w swej mocy środki obrony, a dla pozostałych armiiw naszych niczego się lękać niemożemy. Życzyćby należało, aby tak pomyślnie wewnątrz szły intereksu, iak waleczni Republikanie zewnątrz utrzymują potęgę naszą.“

Proces *Lemaitra* wczora się zakończył. Wyrok śmierci padł na niego. Wielu współwinowajców na równą karę przeznaczono.

Deputacya Běspieczeństwa, która przedtym tak była straszną, iuż ustała. Nim urzędowanie swe dokonała, wprzód *Zurpalistów*, którzy 5go Października byli aresztowani, uwolniła.

N I E M C Y.

Podług doniesień z *Akwizgranu* dnia 9. Listopada, Generałowie *Hatry*, *Harville*, i *Lefevre* dnia 7. lewym skrzydłem Armii *Sambre* i *Mozy* wynoszącym do 30,000. ludzi w trzech Kolumnach posunęli się ku rzece *Lahn* dla zayścia śpiesznym marszem w tył Cesarским przy *Me-*

nie. Awangarda składa się z nuywybornieyszego
czola Kawaleryi, która iuż wiele zdobyła nie-
wolników.

Po wzięciu od Dywizy Generała *Würms-
era* góry *Galgenberg*, i przyległych okolic przy
Manheimie, zagrożone to Miasto bombardowa-
niem. Dnia 10. Listop: Generał *Würms-
er* powiedział kazał, aby się poddało. Gdy prze-
ciwna zaszła odpowieź, piękne budowy burzyć
zaczęto. Bomby i Granaty noc prawie całą la-
tając po dachach i ulicach, znaczne czyniły szk-
ody. Ogień się nakoniec zaiął, i z kilku mieysc
a mianowicie od Kościoła po Jezuickiego duże tu-
ny po obłokach czerwieniły.

Nazajutrz znaczne posiłki z Austryi do
woyska *Würmsera* nadciągnęły, i dalsze ieszcze
spodziewane.

Generał *Clerfaut* 11. dnia przeniósł główną
swą kwaterę do *Phedersheim* o pół mili od *Wor-
macyi*.

Dnia 11. weszli Cesarscy do *Wormacyi*.
Dzień wczorajszuy był nayokropnieyszy. Bitwa
trwała od 10. ranney aż do 6. z wieczora. Fran-
cuzy mocho się opierali mając do tego ieszcze
wyborną pozycyą przy *Mölsheim*, aż ku *Pfeac-
rshaim*. Wszakże cofnąć się przed ogniem Cesar-
skich musieli. Centrum armii Francuzkiej przy
Alzey do zadziwienia tęgi odpor i naydłużey da-
wało. Gdy jednak lewe skrzydło Francuzów prze-
łamane zostało, i Centrum przymuszone iesć
do reysterady. Tu w *Wormacyi* zdobyli Cesar-
scy 18. Armat.

Francuzcy Generalowie wczora w *Mölsheim*
nałożyli na Muniypalnych 1,000. Luidorow do
zapłacenia za swe magazyny. Gdy nie zebrano
pieniędzy, wzięto w zakład Prezydenta *Hafner*,
Maire Krühmer, *Schutheiss Wolf*, i Muniypalne-
go *Kreuzer*.

(Reszta w drugim Dodatku.)

DRUGI

Z Warszawy we Wtorek 2. t. Grudn: R. 1795.

Nie ma większej pociechy, iako będąc ukontentowania powszechnego świadkiem, być oraz publiczney wdzięczności odgłosem oddającym hołd winny prawdzie i sprawiedliwości. Co więc sami w swych listach wyrażają Monarchowie, to pióra naszego echo będzie miało sobie za szczęście powtórzyć, a tym czasem uprzedzając tey obietnicy uskutecznienie, wdzięcznych serc pamiątkę od tutejszego Miasta Rządcy swemu oświadczoną publiczney udzielamy wiadomości!

Działo się na Ratuszu Głównym Miasta Warszawy dnia 17. Mca Listopada Roku Pańskiego 1795.

PUBLICZNA OBRADA.

Przytomność.

Szlachetni Andrzej Rafałowicz, i Jozef Łukasiewicz Prezydenci, Franciszek Makarowicz Wójt, Andrzej Plath, Stanisław Mietelski, Franciszek Tykiel, Ignacy Andrychowicz, Antoni Muradowicz Rządcy.

Szlachetni, Piotr Frantzen pierwszy Ławnik, Wincenty Borakowski, Tomasz Hangel, Adam Blum, Anzelm Węgrzynowicz, Woyciech Kuławski, Stefan Makowiecki, Ignacy Maliszewski, Szymon Szeperecki, Kaletan Reszczyński, Ignacy Raczkowski, Franciszek Guzowski, Jan Barankiewicz, Antoni Ciecwiercki Ławnicy.

Szlachetni. Fryderyk Schultz, Jozef Łukasiewicz, Fryderyk Babich, Piotr Szustowski, Grzegorz Letwo, Mikołaj Dębowski, Jan Lutoszewski, Godfrid Lineburg, Zefirin Cybort, Jan Perschmann, Jan Bartmański, Woyciech Dankowski, Michał Szyszkowski, Jozef Sierakowski, Paweł Wolski, Yyyy

Roch Rożański Gminni. Magistrat i Porządku Ławy i Gminnych Miasta Warszawy.

Na wniesienie Szlachetnych Prezydentów Miasta tego. Iż gdy ogłos publiczny niesie, że wojsko Rosyjskie Miasto to ma w krotce opuścić a wojsko Najjaśniejszego Króla Imci Pruskiego, ma nastąpić, ażeby wdzięczność iakową JW. BUXHEWDEN Generałowi Wojsk Rosyjskich w Warszawie kommandującemu za Jego szczególniejszą, któren to Miasto zaszczycić raczył i zaszczyca protekcyą, okazać. Gdy we wszelkich okolicznościach Miasto i obywatele łaskawe względy JW. Generała BUXHEWDEN we wszelkich swych prozbach doznawali. Przeto wniesienie z sprawiedliwym ukontentowaniem przyjąwszy za słuszną rzeczą jest, ażeby temu JW. Generałowi BUXHEWDEN wdzięczność od Miasta i Obywateli iego okazać iednostaynie determinowały. Na dowód zaś wdzięczności i pamiatki iego słodkiego w Mieście łuteyszym rządu, ażeby Medal z napisem wyrazow wdzięczności z iedney strony w około Bustum JW. Generała—

FRIDERICUS a BUXHEVDEN RUSSORUM IMPERATRICIS SUPREMUS EXCUBIARUM PRÆFECTUS ADIUTOR CASTRENSIS PLURIMUM ORDINUM EQUES.

Z drugiey zaś strony.— CUSTODI ADMINISTRATORI VARSAVIÆ NEC NON PROVINCIARUM QUAS PRÆSIDIA OBSIDENT RUSSICA REGNI POLONIÆ OPTIMO, GRATA VARSAVIA 1795. ustanowiły.

Zeby zaś to iak nayrychley uskutecznione bydź mogło Szlachetnych Prezydentów, ażeby o pozwolenie wybicia takowego w Mennicy Medalu, Administracyą dochodow publicznych upraszali, obligowały. Koszt zaś na to, że z kassy Miasta ma bydź łożonym oświadczyli &c. &c.

Podpisano Andrzej Rafałowicz P. M. W.

Piotr Frantzen P. Ł. M. W.

Z Protokołu obrad publicznych Miasta Warszawy wydano.

(L. S.) Dominik Borakowski Magistratu Miasta Warszawy Pisarz. mp.

Kancellarya Administracyi Skarbu Publicznego, z Zlecenia teyże uwiadomia Publiczność, a szczególniey Obywatele Ziemi Nurkiew, iż stosownie do rezolucyi JW. *Buxheuden* Gen: dnia 20. Mca Paźdz: zasłęły, W. Józef Staniszewski Kommissarz Porządkowy Ziemi Nurkiew na mocy Plenipotencyi od teyże Ziemi sobie daney, za dostawione na potrzeby woyska Ryfsyiskiego maki czwartni 909. czterykow dwa, krup czwartni 76. czterykow 7. garcy 6. odebrał z Kasy Głney Skarbu Publicznego Summę Zł: Pol: 32,695. gro: 20. d. 9. Dan w Warszawie w Kancellaryi dnia 27. Mca Listop: R. 1795.

Kancellarya Administracyi Skarbu Publicznego z Zlecenia teyże uwiadomia Publiczność, a szczególniey Obywatele Powiatu Kamienickiego, iż stosownie do rezolucyi JW. *Buxheuden* Gen: dnia 20. Mca Października zasłęły W. Alojzy Kozłowski Kommissarz Porządkowy Powiatu Kamienickiego na mocy Plenipotencyi od tegoż Powiatu sobie daney za dostawione wrescie na potrzeby woyska Rofsyiskiego przez tenże Powiat czwartni 100. w Krupach odebrał z Kasy Głney Skarbu Publicznego Summę Zł: Pol: 5,066. gro: 20. Dan w Warszawie w Kancellaryi dnia 27. Mca Listop: R. 1795.

Kancellarya Administracyi Skarbu Publicznego z Zlecenia teyże uwiadomia Publiczność, a szczególniey Obywatele Ziemi Drohickej. iż stosownie do rezolucyi JW. *Buxheuden* Gen: dnia 20. Mca Paźdz: JW. Jan Nepomucen Swiżiński na mocy Plenipotencyi od teyże Ziemi sobie daney, za dostawione na potrzeby woyska Rofsyiskiego przez tęż Ziemię maki czwartni 3549. siedm osmych, krup czwartni 336. garcy 2. odebrał z kasy Głney Skarbu Publicznego Summę Zł: Pol. 129,458. gro. 26. i poł. Dan w Warszawie w Kancellaryi d. 28 Listop: R. 1795.

Z Torunia d. 14. Listopada. Kieżna żona Karola Xcia Kurlandyi przybyła tu z Peterzburga z 2ma Synami i 2ma Córkami. N. Imperatorowa przyjęła tę Panią z pełną łaskawości dystrykcyą. Książę Karol dotąd w Królewcu rezyduje.

Listy z Peterzburga donoszą, iż rządzący Senat publikował ukaz od N. Imperatorowey pod datą 23. Października, podług którego na doposażenie siły lądowej i morskiej, ieden z 500. ludzi branym będzie. Ten ukaz rozciąga się na Peterzburską Gubernią, oraz małe i białe Ros-

syi, iako też na Mińską, Wołyńską, Podolską, i Bracławską. Kupcy iak zwyczajnie 500. rubli za człowieka zapłacą.

ANGLIA.

Reszta czynności Parlamentu.

We Srzodę Izba wyższa znowu miała sessyę względem Bilu, Lord Thurlow mówił przeciwko transportacyi, ponieważ to jest przeciwko prawu na którym fundament Konfitytucyi Angielskiej zależy.

Biskup Roehester mówił, iż lud z prawami królewskimi nie ma nic do czynienia, prócz posłuszeństwa onym.

Lord Lauderdale mocno się obruszył. Gdybym to słyszał mówiącego Mufty iakiego, bynajmniej bym się nie dziwował, lecz zduniewam się, gdy słyszę tak rezonującego Angielskiego Pralata, który przecie wiedzieć powinien, iż podług Angielskiej Konfitytucyi lud pomaga stanowić prawa.

Xiaże Bedford oświadczył, iż iako Prezydent Klubu Whig sam wezwał zgromadzenie ludu na Poniedziałek następujący do Westminsterhall.

Pan Dundas oświadczył, iż Bill nie powinien przechodzić, gdy jest przeciwko chęci ludu całego.

Londyńskie korrespondujące Towarzystwo znowu było oskarżane, iakoby pochwała targnienie się na Króla, o czym bilet cyrkuluie po ręku.

Niektóre członki mówiły, iż sami Ministrowie takowy bilet kazali rozdrukować, aby ohydzić towarzystwo, któremu tak niegodziwe zamiary przypisują.

Pan Anderson doniósł, iż na drodze do miasta w polu do 30,000. ludzi widział zgromadzonych, a sławny Demokrat Thelwall mówił do ludu z karety najętej, ponieważ od Xia Bedforda przyrzeczoney nieotrzymał. Pan Sheridan powie-

dział, iż to równą jest baśnią, iak że do Kroła z wiatrowki strzelono.

Z Londynu d. 13. Liśtopa: Klub nazwany Wighs w przeszły wtorek zgromadził się licznie. Tam bill Pana Pitta w parlamencie proponowany, osadzony jest powszechnie za przeciwny wolności i Konstytucyi. Xiążęta de Bedford i de Norfolk, P. Fox Erskine i więcey niż 50 Członków na nim byli przytomni.

Wczora znowu Towarzystwo Korrespondujące na otwartym polu miało swoją schadzkę. Wzniesiono pięć trybunów w rozmaitych miejscach, gdzie niezbywało na mówcach. Rachowano do 50. tysięcy tego zgromadzenia albo Członków, lub Spektatorów. Policya uczyniła rozporządzenie do utrzymania spokojności iakoż ta w naszym naruszoną nie została. Towarzystwo ułożyło Adressa do Kroła, do wyższej, i do niższej izby. Znakiem zgadzania się było podniesienie do góry ręki z wywieszeniem białej chustki. Postanowiło to zgromadzenie aby Xięciu Bedford Lordowi Lauderdale, Panu Fox i innym Członkom Parlamentu którzy się okazali być przyjaciółmi Praw i wolności Ludu, iako też Klubowi Whig uroczyście wdzięczność okazać. Daley postanowiono oświadczenie że towarzystwo brzydzi się wszelkimi tumultami i gwałtownościami, i że mocno nagania excessa popełnione w dniu 29. Paźdz. przeciwko Krolowi a szczegolney ogłasza swe nieukontentowanie z tego postępku przeciwko Monarsze popełnionego, a to z przyczyny złych rozrządzeń, za które Ministrówie odpowiedzialni być powinni.

BELGIUM.

Z Bruxelli d. 12. Liśtopa: Mamy tu urzędową wiadomość, że General Jourdan posuwających się Austryaków ku Coblenz do cofnięcia się przymusił.

W nocy z 5go na 6ty był tu gwałtowny szturm, niezmiernie szkody poczynił, wiele ludzi zostało

zabitych, a wielu ranionych. Poczynione przezeń szkody w lesie Soignes wynoszą do 120,000 złotych.

FRANCYA.

Wypis z listu z Isle Dieu pisanego pod datą 28. Pazdziernika. Wszystkie nasze zniknęły nadzieie. Wyprawa terazniejsza na nie poszła. Dnia 23. nadesłano z Londynu ordynans, aby się wróciły nazad wojska, Kawalerya Choiseula, i Ułani, na wyspy Jersey i Guernesey popłyną.

Xiążę de Bourbon tylko co się okazał i zniknął. Xiążę Artezyi dokąd uda się ztąd nie wiadomo. Jedni mówią że do Jersey, drudzy, że do Szkocyi popłynie. Dyssenterya i gorączki dla nie dostatku chleba i mięsa wielką uczyniły w Angielskim wojsku klęskę. Naygorzej uczyniono, że ani Felczerow, ani żadnych lekarstw dla przypadku, na okręta nie wzięto.

Anglia zda się, iż po dwóch daremnych wyprawach nie uczyni do wylądowania dalszych kroków. Mamy teraz smutne doświadczenie, iż Vendée cale naszym zamiarom nie sprzyja.

HOLLANDYA.

Z Hagi dnia 14. Liśtop. Mimo pomyślne Generała Moreau doniesienia, że wnaylepszym są granice tuteysze stanie od strony Niemiec, i mimo niepodobieństwo żeby miały od tamtey ściany iakiekolwiek wojska do prowincyi tuteyszych zmierznać, atoli wydany jest rozkaz do Reprezentanta Piotra Patilus, i do Generała Krayenh ff, aby iaknayrychley owe granice wstanie najmocniejszey obrony starali się postawić.

NIEMCY.

Z Ratyzbony dnia 10. Liśtop: Wczora trzy Kollegia Rzeszy Niemieckiey przez pismo Feldmarszałka Clairfajta znówu naysilniey były proszone o czynne wsparcie Kasy wojenney. Postanowiono więc, iżby pozostały kontyngens odtąd sposobem exekucyjnym był wybierany.

W czasie oblężenia Fortecy Ehrenbreitstein expens na proch powiększył się do 100,000. Złotych. Takowym więc sposobem inne Fortece wcaleby niezmiernych Summ wyciągały. Utrzymywanie zaś przy Renie stojącej armii Cesarzkiej na miesiąc kosztuje 7. milionów Złotych: gdy tym czasem wciągu całej wojny Rzeszy kontyngensa nigdy niewynosiły trzech Milionów Ryńskich.

Z Wiednia dnia 11. Listopa. Głoszą iż niektóre Regimenta z Armii będącej teraz w Polsce pociągną ku Renowi. Z Czech i Austrii ustawnie takż idą tam rekruci.

Z Bonny d. 14. Listop. Kuryer nadbiegł wczora do Sztabu Generała Ernouf zdoniesieniem urzędowym, że Generał Marceau nad Cesarzkimi przy Hundsruk znaczne odniósł zwycięstwo. Podług jego raportu Adjutanta Generała Clairfajta i 8. Oficerów z jego Sztabu, tudzież 400. Żołnierzy w niewola zabrano.

Z Frakenthal dnia 15. Listopada. Wczora po żwawey bitwie, która bardzo wiele nam kosztowała ludzi, a osobliwie Regimentowi Beaulieu, utracił on bowiem 12. Officerów i 200. Gemeynów, zaielśmy mieysca Oggersheim, Lambsheim, i Frisenheim, forpoczty posunęły się, aż o pół mile ku Rheinschanze.

Wtym momencie nadchodzi wiadomość, że woyska nasze są w Posésysy Rheinschanze, a forpoczty nasze stoją przy Rehbach.

Z Wcsel dnia 18. Listop. W Kolonii oczekują Francuzi części armii Pireneyskiej i codziennie spodziewać się trzeba bitwy między Generałem Marceau i Austryakami.

Z Frankfurtu d. 18. Listop. List z bliskiego mieysca od Düsselford donosi, że Austryacy to Miasto opanowali. Lecz gdy niema ieszcze raportu autentycznego, czekamy potwierdzenia.

Woyska Cesarzkie weszły do Spiry, a za tym Francuzi reyterowali się z Speyerbach do Queich.

Z Wesel d. 19. Listop: Z Düsseldorf pod datą 12. donoszą, że wojska Francuzkie gdy Dywizya Generała Lefevre posunęła się ku Mühlheim znacznie się tam zmniejszyły. Jednakże ustawnie pracują około ufortyfikowania Miasta i licznych zakładania Bateriow.

Generałowie Francuzcy przestrzegają pilnie aby ich żołnierze nie czynili żadnych rabunkow. Z czego Generał Coland kommanderujący 8mą Dywizyą Kommandant Düsseldorfu mocno jest chwalony. Lefevre niedawno 3. Żołnierzy kazał rozstrzelać, iż się dopuścili rabunku. Najswieższe wiadomości donoszą, że Francuzi znowu cofnęli się od Sieg.

Z Hollandyi maszeruje od 6. do 7000. ludzi dla wzmocnienia armii Sambres i Mozy.

Z Frankfurtu d. 20. Listop: Według urzędowych wiadomości nadesłanych od Clairfalta po zdobyciu przez Cesarzkich Kaiserlautern został przymuszony Pichegru opuścić linie Rehbach i Speyerbach a cofnąć się do linii Queich.

P. S. W tym momencie nadeszła wiadomość że Mannheim w czora zrana poddał się Austryakom. Szczegóły nie są jeszcze wiadome.

D O N I E S I E N I E.

Jakób Czaykowski mający teraz lat około 41. wziąwszy ślub przed lat 16. w Kielczewicach w Woiewodztwie Lubelskim z Józefą Rafalką z Miasta Konkiewoli w tymże Woiewodztwie sytuowanego, mieszkawszy z tą Józefą Żoną swoją przez lat pięć, porzucił ją już temu lat iedenastu, i żadney o sobie nie daie wiadomości. Wieść była, iż miał się udać do Kent w Gallicyi. Uprasza na miłość bliźniego pozostała bez sposobu do życia Józefa Czaykowską wszystkich i każdego z osobna ktoby jakąkolwiek mógł mieć wiadomość o życiu lub śmierci rzeczzonego Jakóba Czaykowskiego męża swego, aby raczył dać znać do Xiędza probosza Konkowolskiego pisząc na Lublin w Konkiewoli.